

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: *Móricz Pál*
Cím: *Barangolások Pest-Budán*

Forrás: *Magyarország*

Bp

1923. 5. 10.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy *308*

Hely

Idő *"18/19"*

Személy

Helyszám

Barangolások Pest-Budán

A Hunnia-kávéház körül...

A Lövész-utca sarkáról (most Királyi Pál-utca) a Garami-kávéházat eredetileg Zierl-kávés alapította, Zierltől vásárolta meg azután Grünbaum Ede, a Korona-kávéház öreg főpincére, aki nevét és azzal együtt kávéházát Garamira magyarosította. Az öreg Garami kedvéért idejárt Hets Ödön ügyvéd, az Operaház

jogtanácsosa nagy asztaltársaságával. A szerény Garami kávésnak Ernő nevű fiából lett az a sokat emlegetett, ösmert szocialista vezér... Az öreg Garami azonban, miután kávéházát eladta, többé nem tudott talpra állani, annyira elszegényedett, hogy — ugyszólván — az utolsó szalmazsákról halt meg.

Reisenleitner Jakab, az ősi, híres mézárós, patricius Reisenleitner-család tagja, vásárolta meg a Garami-féle kávéházat, amelyet — új cégérrel — a büszke Hunnia néven jegyzett be Pest ifjabb történetébe. Megemlíthető, hogy a Reisenleitner-család barnaszemű férfiai remek daliák és lányaik *vollblut* pesti szépségek voltak... A Hunnia-kávéház, mely később Mitschek Antal özvegye, majd lányai tulajdonába ment át, túlélte a régi zegugos Belvárost. Egyik érdekes vendége Dolinay Gyula, a *»tészur«* volt, aki mint a régi magyar gyermeklapok nyühetetlen szerkesztője, minden 10 évben — képei-vel, szövegével együtt — előkezdte, újból kinyomatgatta az ekként valóban örökifju, örökfriss Hasznos Mulattató és Lányok Lapja régebbi évfolyamait. A fényesmulta Balázs Kálmán primás, a Viktória angol királynő egykori kedves eigánya, vén korában a Hunniában muzsi-

kálgatott, majd utóbb pedig a gödöllői pisze Vidék primás zengette itt az andalgót a terebélyes családfájával.

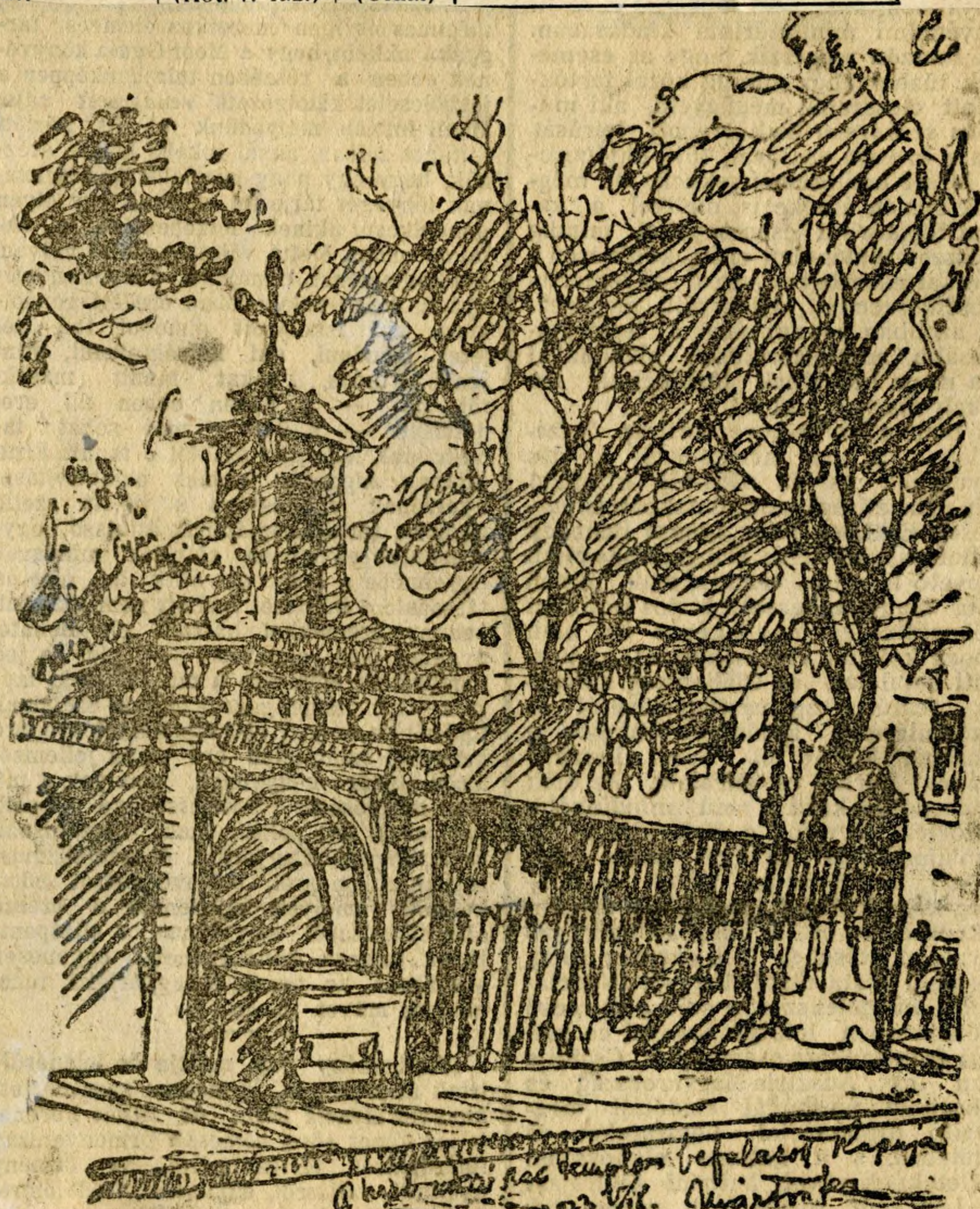
Ma már a Hunnia a múlté, ugyszintén letűnt szomszédjából, a Belvárosnak Kálvin-téri juhszéléről a Cserna uram csap-széke, amelynek nagyhirű csengődi borára laikusokkal és a szomszéd református teológia diákjaival elegyesen az irodalomnak és ujságírásnak olyan jóborszerető nevezetességei eljártak, mint Gáspár Imre (Gili Balázs), Krudy Gyula, Zsoldos László, Jakab Miklós, Petrássevich Géza (másként Jolány és az utolsó litván nagyherceg egyzemélyben) és az inkább Snapszi néven ismert kis Simonyi Józsi... Ez a mindenképpen szivós társaság rettenetes poány ivásokat elkövetett, úgyhogy e helyen a józanságot nagyon sokszor egye-

dül a Cserna uram okos, sokféle mutatványra képes uszkár kutyája képviselte, node Gáspárék bámulták, becsülték is a kutyát. A kutyás Cserna fogadósnak egyik eredeti kiszólása fennmaradt; amikor az érdemes irkász társaság valamelyik tagja nagyot lódított vagy valamiféle meglepőbb bolondságot művelt, szokták mondani:

— *Viszi a kutya a tollseprűt!*...

Ennek a mondásnak a hallatára külön-

ben a Cserna uram okos, tudós uszkárja mindig bukfcencet is vetett, széket ugrott és veszekedettől ugatott.

Befalazott temetőkapu a Belvárosban